

ἐκ ξύλου. Ἰκανῶς δὲ γνωστὸν εἶνε ὅτι καὶ τὸ ξύλον τάνά-
παλιν χρησιμοποιεῖται εἰς κατασκευὴν ναστοχάρτου, ἐκλέ-
γεται δὲ εἰς κατασκευὴν ἐκείνων τῶν οἰκιακῶν σκευῶν, ἅτινα
ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε ἑλαφρὰ ἕμικαι στερεά.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἀνεπτύχθη μεγάλας ἐν
Νορβηγίᾳ μάλιστα, ἔθνη ἡ παραγωγή τοιοῦτου ναστοχάρ-
του ἐν διαστήματι 20 ἐτῶν ἀνήλθεν ἀπὸ 110 βυτίδων, ὅσαι
κατεσκευάζοντο ἐν ἄρχῃ, εἰς 19,000 ἐτησίως· νῦν δὲ περὶ
τὰ εἴκοσι ἐργαστᾶσια ἀσχολοῦνται εἰς τὴν παρασκευὴν
τοιοῦτου ὄλιου. Ὡς τὸ ξύλον χρησιμοποιεῖται εἰς κατα-
σκευὴν χάρτου, οὕτως τάνάπαλιν τὸ ναστοχάρτον καταλαμ-
θάνει τὴν θέσιν τοῦ ξύλου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Οὕτως ἐν Γερ-
μανίᾳ ἐγένετο τις ἀπόπειρα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ξύλου
διὰ τοῦ τοιοῦτου ναστοχάρτου εἰς τὰς μολυβδογραφίδας. Τὸ
πρὸς τοῦτο ὠρισμένον ναστοχάρτον ἐμβαπτίζεται πρῶτον
ἐν τῷ κολλώδους ὕλης, ὅπως οὕτως τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον σῦμα
τοῦ μολύβδου συσφιγθῆ ὥστε ἐνεστὶν ἰσχυρῶς· ἀφοῦ δὲ
ξηρανθῆ τὸ ναστοχάρτον, χρωματίζεται καὶ γίνεται ὅμοιον
πρὸς τὰς συνήθεις μολυβδογραφίδας, ἀλλὰ πωλεῖται ὅμως
ἀκριβέστερον αὐτῶν.

Ὁχ ἤττον χρήσιμος ἐφευρέσεις εἶνε καὶ ἡ ἐκ τοιοῦτου νασ-
τοχάρτου κατασκευὴ παραθυροφύλλων καὶ θυρῶν, ἧς χρῆ-
σις γίνεται ἤδη ἐν τῇ πολιτείᾳ Οἰθίου τῆς βορείου Ἀμερικῆς.
Τὰ πλεονεκτήματα τῶν τοιοῦτων παραθυροφύλλων συνί-
στανται εἰς τὸ ὅτι εἶνε ἑλαφρότερα καὶ εὐκρότερα τῶν ξυ-
λίνων, ὅτι εὐκολώτερον ἐπιτίθενται εἰς θύρας καὶ παράθυρα,
καὶ πρὸς τοῦτοις εἶνε στερεώτερα τῶν ἄλλων. Πλὴν δὲ τού-
των ἡ ἐξωτερικὴ αὐτῶν ἐπιφάνεια δύναται νὰ φιλοτεχνηθῆ
ὠραιότερα ἢ ἡ τῶν ἐκ ξύλου, ὅπερ καθιστᾶ τὴν πρόσοψιν
τῶν οἰκίων, ὅσαι φέρουσι τοιαῦτα, χαριεστέραν.

— Ἐν Lille τῆς Γαλλίας γενήσεται τῷ 1881 παγκόσμιος
ἐκθεσις τῶν ὠραίων τεχνῶν. Ἡ ἐπιτήρσις ἐκθέσεως Ἐπιτροπὴ
προσδιώρισεν τὴν ἑκκέρσιν αὐτῆς τῇ 3/15 Ἀυγούστου, τὸ δὲ
πέρας τῇ 3/15 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐκθεσις θέλει λάβει χώραν
ἐν τῷ ἀνακτόρῳ Rameau.

Θωμᾶς Κάρλυλ.

Ὁ Θωμᾶς Κάρλυλ (Thomas Carlyle), τοῦ ὁποίου τὸν
θάνατον ἀνήγγειλεν ἡμῖν προχθὲς ὁ τηλεγράφος, εἶνε ἐκ
τῶν διαπρεπεστέρων συγγραφέων Ἀγγλῶν συγγραφέων καὶ
φιλοσόφων. Ἐγενήθη τῷ 1795 ἐν Σκωτίᾳ, τοῦ φιλολογι-
κοῦ δ' αὐτοῦ σταδίου καθήρξατο διὰ τῆς δημοσιεύσεως με-
λειτῶν τιμῶν ἐν τῇ «Ἐγκυκλοπαιδείᾳ τοῦ Ἐδιμβούργου»
καὶ κατόπιν τοῦ «Βίου τοῦ Σχίλλερ», οὗ τινος εἰς τὴν γερ-
μανικὴν μεταφρασθέντος ἔγραψε τὸν πρόλογον αὐτῶς ὁ Γκαί-
τε. Τῷ 1825 ὁ Carlyle νυμφεθεὶς ἀπεχώρησεν εἰς ἑσπανί-
αν, ὅπου ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη ἠσχολήθη ἐν ἡσυχίᾳ εἰς φι-
λολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας. Τῷ 1827 προσελήθη
ὡς τακτικὸς συντάκτης τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ἐδιμβούργου»,
ἐν ᾗ ἔδημοσίευσεν μακρὰν σειρὰν ἄρθρων κριτικῶν.
Ἀλλὰ τὸ ἔργον, ὅπερ κατέστησεν αὐτὸν γνωστὸν ἐν τῷ φι-
λολογικῷ κόσμῳ, εἶνε ἡ «Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπανα-
στάσεως», ἣν ἐδημοσίευσεν τῷ 1837 εἰς τὴν πρώτην δ' αὐ-
τὸν ἀνεβίβασε βιβλίον ἐν τοῖς συγχρόνοις φιλοσόφοις τὸ
σύγγραμμά αὐτοῦ «Sartor resartus», ὅπερ ἐδημοσίευσεν τῷ
1838 ἐν τῷ «Fraser's Magazine». Μετὰ τινὰ καιρὸν ἔβη
εἰς Λονδίνον ἤθετο δημοσίῳν διαλέξεων ἐπὶ τῆς γερμανι-
κῆς φιλολογίας καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς φιλολο-
γίας. Ἐν ἔτει 1843 ἐδημοσίευσεν τὸ «Παρελθὸν καὶ τὸ Πα-
ρόν», τῷ δὲ 1845 τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ὀλιβιέρου Κρόμβελ»,
τὸ ἀριστοῦργημα αὐτοῦ, ὅπερ περιποίησεν αὐτῷ μεγάλην
δόξαν. Μετὰ δὲ τινὰ ἄλλα αὐτοῦ ἔργα τῷ 1858 ἐξέδωκε
τοῦς δύο πρώτους τόμους τῆς «Ἱστορίας τοῦ Β' Φρειδερί-
κου», ἔργου μεγάλης ἀξίας. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1865 ὁ
Carlyle ἐξελέγη διὰ μεγάλου πλειονοψηφίας πρότασις τοῦ
πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ
Γλάδδωνος, κατισχύσας τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ Δισαρέλη.

Ὡς ἱστορικὸς ὁ Carlyle εἶχε περὶ τῆς ἱστορίας ἰδέας συ-
νοψιζομένης εἰς τὸν ὄρισμὸν, ὃν ἔδωκεν αὐτῆς, εἰπὼν ὅτι
εἶνε ἀνεξάντλητον μεταλλεῖον βιογραφίῳν.
Τὴν γνώμην δὲ ταύτην προσπαθεῖ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅσον ἐνε-
στὶν ἐν τοῖς ἔργοις του, ἐπιζητῶν νὰ συγκεντρώσῃ τὰ γεγο-
νότα ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἡρώων αὐτοῦ, καὶ ἀπορρυγῶν
τὰς πολιτικὰς καὶ ἠθικὰς θεωρίας καὶ ἀναπτύξεις. Τῆς με-
θόδου ταύτης ἔξοχα προῖόντα εἶνε ἡ «Γαλλικὴ Ἐπαναστά-
σις» καὶ ἡ «Ἱστορία τοῦ Κρόμβελ», ἐν οἷς δι' ἀπαραιμί-

λου ὄντως τέχνης ἐξιστορεῖ τὰς πράξεις τῶν κυριωτέρων
προσώπων, ἐκθάπτων καὶ οἰνεὶ ἐπαναφέροντα εἰς τὴν ζωὴν
ἕκαστον, καὶ ἀπονέμει αὐτῷ τὸν προσήκοντα χαρακτήρα.
Καταθέλγει δὲ τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸ ὅλως ἰδιάζον ὕψος
τοῦ μεγάλου τοῦτου συγγραφέως. Περιφρονῶν τοὺς κανόνες
τῆς τέχνης, μετέρχεται εἶδος λόγου οὕτως εἰπεῖν σικριτώ-
τος, καταπλήττοντος τὸ πνεῦμα ὡς δι' ἠλεκτρικῶν προσδο-
λῶν, δι' ἀφρονίδων μεγαλοφυῶς ἐκλάμψεων. Οὐδαμῶς δ'
ἀρεσκόμενος εἰς τὰς τετορνευμένας περιόδους καὶ τὸν φυσι-
κὸν ἐρμὸν τῶν συλλογισμῶν, προτιμᾷ φράσεις βραχείας,
ζωηράς, ἀποτόμως, ἰσχυράς προξενούσας ἐντυπώσεις. Ἐν-
τεθεὶν ἀμεινίζει πολὺ εἰς τὰς ἐπιναληφείς καὶ μεταχειρί-
ζεται τὰ μᾶλλον ἰδιότροπα σχήματα λόγου.

Καὶ ὡς φιλόσοφος δὲ ὁ Carlyle κατέχει διαπρεπῆ θέσιν
οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ πάντων τῶν συγ-
χνῶν φιλοσόφων τῆς Εὐρώπης, τὰ δ' ἔργα αὐτοῦ ἀσχοῦ-
σι, καὶ θέλουσιν ἴσως ἀσκήσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μεγάλην
ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν πνευμάτων.

BIBLIA

2299. Ἐστία. Ἐκδόσις ἀπὸ κυριακῆν. Ἔτος Γ'.
Τόμος ΙΑ', 1 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 266 (214). Δελτὰ
20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ.
6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις.
(Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου δὲ Ἀμίκι. Μετάφρασις ἐκ τοῦ
ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάρτυρες
τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφ.
Ἐλζῆς Σκ. Σούτσου). — Τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἐδίου ἐν
Μένλο-Πάρκ. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθείαι. — Σημειώ-
σεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2300. Γεωργίου Ἀρσίνης: Ἴστω ἀράχνης. Ἐν Ἀθή-
ναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλά, 1880, 12^{ον},
σελ. 92. [Ἐκ τῆς κομψῆς ταύτης ποιητικῆς συλλογῆς, ἧς
πρωτάσσονται ἀντὶ προλόγου οἱ ὠραῖοι στίχοι τοῦ Corrèe
J'écris ces vers, ainsi qu'on fait des cigarettes,
Pour moi κτλ.

ἀποσπόμεν ἐπὶ ἐπόμενον χάριεν ποιημάτων :

Ὁ κυνηγός.

Μὲ τὸ τουφέκι μου ἔς τὸν ὄμο,
Μὲ τὸ μαχαίρι ἔς τὸ πλευρὸν,
Ἐπήγα τοῦ βουνοῦ τὸ δρόμο
Κυνηγῶ τίποτε ναυρῶ.

Τρυφὸντα δυὸ πετοῦν παρέκει,
Ἐπὶ πύκου κάθονται κλαρί·
Φιλοῦνται... γέρνω τὸ τουφέκι.
Ἡ τζάντα μου θὰ τὰ χαρῆ.

Μὲ ἔαψον μὲ τὸν λογισμὸν μου
Εἰς τὴν ἀγάπην μας γυρῶ.

Ἐταί· φιλοῦμαστον, Μαργιῶ μου,
Κ' ἐμεῖς... Δακρυῶ καὶ περνώ.]

2301. Πρακτικὰ τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρίας
τοῦ ἔτους 1879, καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀποσιλέσματος τῶν
ἐνιαυσίων ἐξετάσεων ὑπὸ τοῦ Χ. Ν. Φιλαδέφω, ἀνα-
γνωσθεῖσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀρσακείου τῇ 22 Ἰουνίου
1880. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδέ-
φω, 1881, 8^{ον}, σελ. 61.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΤΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ.

Ἐθνικὸν μουσεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευὴ.

9-12 π. μ. καὶ Κυριακῇ 2-4 μ. μ.

Συλλογὴ Μυκηναίων ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 4-6 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῷ Βαρθολαίῳ.

Δευτέρα — Τετάρτη — Παρασκευὴ.

2-4 μ. μ. (τὸν χειμῶνα), 3-5 μ. μ. (τὸ θέρος).

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Τρίτη — Πέμπτη — Σάββατον.

3-5 μ. μ.

Φυσιολογικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τετάρτη — Σάββατον. 9-12 π. μ.